

வறே ஏதாவது தத்துவார்த்தமோ, 'சயின்ஸ்' பொருத்தமோ - சொல்லுவதானாலும் தீ பாவளிப் பண்பிகை என்றால் என்ன? அது எதற்காகக் கொண்டாடப்படுகிறது? - என்கின்றதான விஷயங்களுக்குச் சிறிதுகூட எந்த விதத்திலும் சமாதானம் சொல்ல முடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

தீ பாவளியின் பெயரால் ஏறக்குறைய 20 கோடி மக்களாவது பண்பிகை கொண்டாடி இருப்பார்கள். இவர்கள் பண்பிகை கொண்டாடியதன் பயனாய் சூமார் 10 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் பாழ்பட்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த 10 கோடியும் அனாவசியமாய் - துணி வாங்கிய வகையிலும், பலகாரங்கள் செய்த வகையிலும், பட்டாசு வாங்கிப் பொசுக்கிப் புகையும் கரியுமாக ஆக்கிய வகையிலும் செலவாகி இருக்கும் என்பது மட்டும் அல்ல; பண்பிகை நாளில் வருத்தமின்றிக் களித்திருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருதி ஏழை மக்கள், சாராயம், பிராந்தி, விஸ்கி, ஜின், ஓயின், பீர், ராமரசன் முதலிய வற்றி தரும் பாணங்களைக் குடித்துக் கித்தாடிய வகையிலும் ஏராளமான பணம் செலவழிந்திருக்கும் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தப் பண்பிகையினால் வற்று நாளில் மற்றதுபோலிருந்த - சாமிக் குப்பையைப் போடத் தடுக்கும் புராணக் கதை, மட்டும் பிக்கை மக்கள் மனதில் மறுபடியும் வந்து குடிபுகுந்ததோடு அவர்களிடையே செல்வமும் கொள்ளை போகும் நிலை ஏற்பட்டது.

இவ்வளவு மாதத்திரமல்ல; தீ பாவளிப் பண்பிகைக்கு விடும்முறை விட்டதன் பயனாய்த் தினக் கலிக் குவலை செய்யும் ஏழை மக்கள் கலியை இழந்ததோடல்லாமல், கடன் வாங்கி நஷ்டமடைந்தது எவ்வளவு? வலை நடக்கும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டது அதனால் தடைப்பட்ட காரியங்கள் எவ்வளவு? தீ பாவளிக்கு முன் சில நாட்களும், தீ பாவளிக்குப் பின் சில நாட்களும், தீ பாவளியைக் கருதி மாணவர்கள் படிப்பில் கவனம் செலுத்தாமல் விளையாட்டுகளிலும், வேடிக் கைகளிலும் கவனம் செலுத்திய காரணத்தால் அவர்கள் படிப்புக்கு நேர்ந்த கெடுதி எவ்வளவு? அரசியல் காரியங்கள் நடப்பெறுவதில் இதனால் தடைப்பட்ட காரியங்கள் எவ்வளவு?

('குடிஅரசு', தலையங்கம், 22.11.1931)

புராணக் கதைகளைப் பற்றிப் பேசினால் கோபிக்கின்றீர்கள். அதன் ஊழலை எடுத்துச் சொன்னால் காதுகளைப் பொத்திக் கொள்கின்றீர்கள். ஆனால், காரியத்தில் ஒரு நாளாகக் உள்ள 60 நாழிகை காலத்திலும் புராணத்திலேயே மிழக்கி மிச்சு விடுவது முதல் அதன்படியே செய்து வருகின்றீர்கள். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் புராணப் புரட்டை உணர்ந்தவர்களாவார்களா? புராண ஆபாசத்தை வறொத்தவர்களாவார்களா? நீங்களேயோசித்துப் பாருங்கள்!

பண்பித, பாமர, பணக்கார ஏழைச் சகோதரர்களே! எவ்வளவு பண்பிகை கொண்டாடின்னீர்கள்! எவ்வளவு யாத் திரை செய்தீர்கள்? இவற்றிற்காக எவ்வளவு பணச் செலவும் நேர்ச் செலவும் செய்தீர்கள்? எவ்வளவு திரகேப் பிரயாசைப்பட்டீர்கள் என்பதையோசித்துப் பார்த்தால், நீங்கள் புராணப் புரட்டை உணர்ந்து - புராண ஆபாசத்தை அறிந்தவர்களாவீர்களா? வீணாய்க் கோபிப்பதில் என்ன பிரயோசனம்? இந்த விஷயங்களை வெளியில் எடுத்து விளக்கிச் சொல்லுகின்றவர்கள் மீது ஆத்திரம் காட்டி அவர்களது கண்ணையும், மூக்கையும், தாடியையும், தலையிரையும் பற்றிப் பேசுவதால் என்ன பயன்? 'நீ ஏன் மலத்தில் மிழக்கி இருக்கின்றாய்?' என்றால், அதற்கு, நீ தமிழ் இலக்கணம் தெரியாதவன்' என்று பதில் சொல்லிவிட்டால் மலத்தின் துர்நாற்றம் மற்றதைப் போலுமா? இதைப் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் 1000த்துக்கு 999

பரீட்சைக்கு மலோகவகே கொண்டாடப் போகின்றீர்கள்.

பரிதும் எப்படிக்கொண்டாடப் போகின்றீர்கள் என்றால், பொதுவாக எல்லோரும் - அதாவது துணி தவே இரூக்கின்றவர்களும், தவே இல்லாதவர்களும் பண்டிகையை உத்தேசித்துத் துணி வாங்குவது என்பது ஒன்று; மக்கள் மருமக்களை மரியாதை செய்வதற்கென்று தவேகையும், யோக்கியதகையும் மலோனதாகவும், சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஏற்றதல் லாததுமான துணிகள் வாங்குவது என்பது இரண்டு; அர்த்தமற்றதும் பயனற்றதுமான வெடிமருந்து சம்பந்தப்பட்ட படாசு வகைகள் வாங்கிக் கொள்கின்றதுவது மூன்று; பலர் இனாம் என்றும், பிச்சை என்றும் வீடூ வீடாய்க் கட்டித் தரக் கட்டிடாய்ச் சின்று பலலகைக் காட்டிக் கொஞ்சிப் பணம் வாங்கி அதை பெரும்பாலும் சப்திலும், குடியிலும் சிலவழித்து நாடா சிரிக்க நடந்து கொள்வது நான்கு; இவற்றிற்காகப் பலர் ஊர்விட்டு ஊர் பிரயாணம் செய்து பணம் சிலவழிப்பது அயந்து; அன்று ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அமிதமான புதார்த்த வகைகள் தவேகைக் குமிகுதியாகச் செய்து அவகைகளில் பெரும்பாகம் கண்டவர்களாகக் கொடுப்பதும், வீணாகுவது ஆறு; இந்தச் சிலவகைகளாகக் கடன்படுவது ஏழ்; மற்றும் இதுபோன்ற பல விஷயங்கள் செய்வதன் மூலம் பணம் சிலவாகின்றது என்பதும், அதற்காகக் கடன் படவணையிருக்கிறது என்பதுமான விஷயங்களொரு புறமிருந்தாலும் - மற்றும் இவகைகளாகக் கெல்லாம் வேறு ஏதாவது தத்துவார்த்தமோ, 'சயின்ஸ்' பொருத்தமோ - சொல்லுவதானாலும் தீ பாவளிப் பண்டிகை என்றால் என்ன? அது எதற்காகக் கொண்டாடப்படுகிறது? - என்கின்றதான விஷயங்களுக்குச் சிறிதுகூட எந்த விதத்திலும் சமாதானம் சொல்ல முடியாது என்றே சொல்லுவோம்.

ஏனெனில், அது எப்படிப் பார்த்தாலும் பார்ப்பனீயப் புராணக் கதையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டதாகத் தான் முடியுமே ஒழிய, மற்றபி எந்த விதத்திலும் உண்மையாகக் கோ, பகுத்தறிவுக்கோ, அனுபவத்துக்கோ சிறிதும் ஒத்ததாக இருக்க முடியவே முடியாது. பாகவதம், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய புராண இதிகாசங்கள் பொய் என்பதாகச் சைவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொண்டாய் விட்டது. கந்த புராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவகைகள் பொய் என்று வணைவர்கள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொண்டாய் விட்டது. இவ்விரு கூட்டத்திலும் பகுத்தறிவுள்ள மக்கள் பொதுவாக இவகை எல்லாவற்றையும் பொய் என்று ஒப்புக் கொண்டாய் விட்டது. அப்படியிருக்க, ஏதோ புராணங்களில் இருக்கின்ற கதைகளைச் சேர்ந்த பதினாயிரக்கணக்கான சம்பவங்களில் ஒன்றாகிய, தீ பாவளிப் பண்டிகைக்கு மாத் திரம் மக்கள் இந்த நாட்டில் இவ் வளவு பாராட்டுதலும் சிலவா செய்தலும், கொண்டாடாதுதலும் செய்வதென்றால் அதை என்னவென்று சொல்லவேண்டும்?

தீ பாவளிப் பண்டிகையின் தத்துவத்தில் வரும் பாத் திரங்கள் மூன்று. அதாவது நரகாசுரன், கிருஷ்ணன், அவனது இரண்டாவது பெண் சாதியாகிய சத்தியபாமனை ஆகியவகைகளாகும். எந்த மனிதனாவது கடவுளையே மீள்கிறது இரந்தாலும் இந்த மூன்று பரேம உண்மையையே இரந்தார்கள் என்றாவது, அல்லது இவர்கள் சம்பந்தமான தீ பாவளி நடவடிக் கைகள் நடந்தவகை என்றாவது, அவற்றிற்கும் - நமக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டு என்றாவது, அதற்காக நாம் இந்த மாதிரியான ஒரு பண்டிகை - தீ பாவளி என்று கொண்டாடவேண்டுமென்றாவது ஒப்புக் கொள்ள முடியுமாவென்று கேட்கின்றோம்.

- 'பகுத்தறிவு', 1936

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/70.php>